

Προσκύνημα στον τάφο του Αγίου Πατροκοσμά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Ιερά Μονή του Αγίου Κοσμά βρίσκεται βόρεια της Απολλωνίας, στην ανατολική όχθη του Αψου ποταμού, κοντά στο χωριό Κολικόντασι της Μεγάλης Μουζακιάς. Απέχει ένα τέταρτο από την πόλη Φίερι. Χτίστηκε μεταξύ Αυγούστου 1813 και Ιουνίου 1814 από τον Αλή Πασά τον Τεπελενλή, όταν αυτός περιέλαβε στο πασαλίκι του το Μπεράτι και την περιοχή του.

Ο Αλής, μπαίνοντας στο Μπεράτι, θυμήθηκε τον Πατρο—Κοσμά και κάλεσε τον Μητροπολίτη Βελεγράδων Ίωάσαφ, Β΄, τον οποίον πρόσταξε να κόμη την ανακομιδήν του αγίου και να κτισθή και μοναστήριον επ' ονόματι του αγίου τιμώμενον, επειδή τον γνώρισε ως αληθή άνθρωπο του Θεού». Στο εξωτερικό της κόγχης του Ιερού γίνεται αναφορά στον Αλή Πασά.

”ΑΝΗΓΕΡΘΗ ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ/ Ο ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣ ΟΥ/ΤΟΣ ΝΑΟΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΤΑ/ΓΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΥ ΒΕΖΥΡ / ΑΛΗ ΠΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΕΠΕΛΕ/ΝΗ”.

Το καθολικό της Μονής είναι ρυθμού βυζαντινού σταυροειδούς. Ο τρούλος είναι οκταγωνικός με κωνική κεραμόσκεπη στέγη και τέσσερα μονόλοβα παράθυρα. Στη δυτική πλευρά υπάρχει δίλοβο κωδωνοστάσιο με ρωμαϊκό γλυπτό στο κέντρο. Το τέμπλο είναι ξυλόγλυπτο, έργο του 10' αι.

Τα λείψανα του αγίου φυλάσσονται στην Αρχιεπισκοπή στα Τί-ρανα για λόγους ασφαλείας. Είναι τοποθετημένα σε μια απλή ξύλινη λάρνακα. Από το σκελετό των λειψάνων λείπουν: Η κάρα, πού κλάπηκε το 1917 από αυστροουγγαρούς και πιθανόν βρίσκεται σήμερα σε μουσείο της Βιέννης. Η κάτω γνάθος, πού βρίσκεται στην Ιερά Μονή αγίου Νικολάου Άνδρου.- Η κερκίς της δεξιάς χειρός, πού βρίσκεται στον Ιερό Ναό αγίου Κοσμά Κονίτσης. Επίσης μικρά τεμάχια από τα δάκτυλα χειρών και ποδιών του αγίου βρίσκονται σε διάφορα μέρη, όπως στα Γιάννινα, την Ιερά Μονή Δουσίκου και άλλου. Τεμάχιο λειψάνου του αγίου Κοσμά δώρισε πρόσφατα ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος στην Εκκλησία της Ελλάδος, κατά την επίσημη επίσκεψη του σ' αυτήν. Το Ιερό λείψανο έχει αποθησαυριστή στο Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών. Επίσης τμήμα λειψάνου, δόθηκε στη Ιερά Μονή αγίου Κοσμά Αιτωλοακαρνανίας.

Θαύμα: Πώς γλίτωσε ο τάφος του

Ο π. Τιμόθεος Ηλιάκης γράφει: «Δεν μπορούσα να εξηγήσω πως το άθεο καθεστώς του Εμβέρ Χότζα, που δεν άφησε ίχνος Χριστιανικό στην ταλαιπωρημένη Βόρειο Ήπειρο, επέτρεψε την διατήρηση της Μονής και του τάφου του Εθναποστόλου Κοσμά του Αιτωλού. Η απορία μου αυτή λύθηκε πρόσφατα όταν ένας νέος Βορειοηπειρώτης, ο κ.Χρήστος Μήτρος από το Φίερι, γειτονική με το Κολικόνταση πόλη, ήρθε κοντά μας και ζήτησε να βαπτιστεί Χριστιανός Ορθόδοξος. Όταν μου εξήγησε τα σχετικά με τον τόπο της καταγωγής του, τον ρώτησα αν γνώριζε κάτι σχετικό με την απορία που είχα. Ο νέος με βουρκωμένα μάτια άφησε τον λογισμό του ελεύθερο και μου διηγήθηκε τα εξής θαυμαστά.

Όταν το 1968 με νόμο του Αλβανικού κράτους απαγορεύθηκε κάθε θρησκευτική εκδήλωση, ήρθε διαταγή από τα Τίρανα να γκρεμισθούν οι Εκκλησίες και να εξαφανισθούν οι Σταυροί από τους Χριστιανικούς τάφους.

Ο τότε Αστυνομικός διοικητής του Φίερι πήρε μαζί του το αρμόδιο συνεργείο και πήγαν στο Μοναστήρι προκειμένου να το εξαφανίσουν. Γνωρίζοντας μάλιστα την ευλάβεια των Ελλήνων προς τον άγιο Κοσμά, έδωσε εντολή να ξεκινήσει το έργο της κατεδαφίσεως από τον τάφο του αγίου. Όταν όμως οι εργάτες έδωσαν το

πρώτο κτύπημα στο ιερό μνημείο τότε μια δυνατή βουή έσπασε την ησυχία του χώρου και μια μεγάλη λάμψη σαν φωτιά ξεπήδησε μέσα από τον τάφο του πατρός Κοσμά. Έντρομοι οι παριστάμενοι ετράπησαν σε φυγή και δεν επανήλθαν παρά τις απειλές των Τιράνων και την «καθησυχαστική» δήλωση του καθεστώτος πως, δήθεν, εξερράγη ξεχασμένη από τον Β' παγκόσμιο πόλεμο βόμβα! Έτσι δεν βεβηλώθηκε ο τάφος του αγίου Κοσμά, όπως και τα χαριτόβρυτα Λείψανά του, που παρέμειναν εκεί βάλσαμο στις πληγές των Χριστιανών και ελπίδα πως... «Θα ρθει το ποθούμενο»..»

